

TUNTOSARVI

Nro 37 1987

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 37/1987
13. vuosikerta

KUSTANTAJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

JULKAISIJA

Suomen Kuurosokeat ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Heli Reinikainen

TOIMITUKSEN OSOITE

Suomen Kuurosokeat ry.
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90) 77041/213

SISÄLLYS

Puheenjohtajan palsta	1
Ajankohtaista	6
Lukijan palsta	9
Tarinankertojan talossa	12
Luontopalsta	15
Ilmoitukset	15
Kirjeenvaihtoa	16
Nimipäiväonnittelut	16

TUNTOSARVI

9.10.1987

Puheenjohtajan palsta

Kuurosokeiden pohjoismainen konferenssi

Konferenssi pidettiin 14.-17.9.1987 Norjassa. Marja-Leena Avila, Hilkka Yli-Penttilä, Inga Lassfolk, Päivi Mikkola ja minä kävimme edustamassa Suomea.

Konferenssipaiikka oli nimeltään Opintokeskus Asker. Hotellin nimi oli Vetre. Huoneet olivat rivitaloissa kahdessa kerroksessa. Taloja oli useita. Yhteiset kokoustilat ja ruokailu olivat päärakennuksessa. Piha oli ihana: puita, pensaita, kukkia, pieniä patsaita, puistonpenkkejä.

Hotellissa oli uskomattoman paljon erilaisia ruokia seisovassa pöydässä. Kaikki kalaruoat olivat erimukaisia. Jälkiruokia oli paljon: kakkuja, vanukkaita, kiisseleitä, vaahtoja, kermaa, marjoja, hedelmiä, juustoja, pieniä makeita leivoksia...

Norja on kallis maa. Kaikki maksaa yhtä paljon kuin Suomessa.

Joka päivä oli ohjelmassa kaksi luentoa. Niistä mielenkiintoisin oli norjalainen tutkimus kuurosokeiden terveydentilasta. Tutkimus on hyvin pieni, sillä ei ole tieteellistä merkitystä. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää se, miten kuurosokeat kokevat/ymmärtävät oman elämänsä.

Tutkijat olivat lähettäneet 44:lle kuurosokealle kysymyskirjeen. Noin puolet kuurosokeista vastasi kyseelyyn. Ne vastasivat, jotka näkivät itse lukea paperin ja ymmärsivät kielen. Vaikeammassa asemassa olevat eivät vastanneet ollenkaan.

Kuurosokeat arvioivat ja kertoivat, miten he kokivat oman tilanteensa. He sanoivat, että heillä on paljon erilaisia vaivoja, on päänsärkyä, kipuja käsissä, jaloissa ja selässä. Naimisissa olevat kärsivät masennuksesta.

Kuurosokeat liikkuvat vähän. Monet haluaisivat liikkua, mutta he eivät voi liikkua yksin. Kuurosokeat pitivät tukihenkilöä hyvin tärkeänä, koska tukihenkilöt auttavat monissa asioissa. Kaikilla kuurosokeilla ei ollut tukihenkilöä.

Monelta puuttuu kommunikointitaitoja. He haluaisivat tavata toisia enemmän ja keskustella.

Tutkimuksen pohjalta Norja tulee kehittämään tulkkipalvelujaan. Kommunikaatiotaitojen opettamista kuurosokeille ryhdytään suunnittelemaan (= aloitetaan suunnittelu).

Norjassa on vain yksi aluesihteerikonsulentti. Hänen nimensä on Bjorg Simenson. Hän työskenteli aikaisemmin opettajana. (= Hän oli aikaisemmin opettaja.) Nyt hän miettii, miten kunnan omat työntekijät voisivat auttaa kuurosokeita. Yksi konsulentti ei voi toimia samalla tavalla kuin Suomessa. Tapasimme nuoren naisen, joka työskentelee Oslon kuurosokeiden päiväkeskuksessa. Keskukseseen voi mennä kaksi kertaa viikossa. Siellä on erilaista toimintaa, askartelua ym.

Ove ja «miniviittomakieli»

Ove kertoi, että Tanskaan on perustettu kuurosokeiden yhdistys tänä kesänä. Siinä on kuusi jäsentä. Aikaisemmin kuurosokeat ovat toimineet kuurojen järjestön osana. Myös kuurosokeiden konsulentti Einar Madsen on kuurojen järjestön palkkaama. Kukaan ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Yhdistyksessä ei ole kuulevia työntekijöitä. Ei tiedetä, mistä yhdistys saa rahaa toimintaansa.

Marja-Leena ja minä kehotimme etsimään kuulevan työntekijän. Kuurosokeiden on mahdotonta seurata ja hankkia tietoja, mahdoton vaikuttaa päätöksiin ilman kuulevia. Tanskassa kuurosokeilla on vain kuuroja tulkkereita. Sekin vaikuttaa tiedon saantiin. Onnitellaan Tanskan yhdistystä ja toivotetaan menestystä!

Konferenssissa Ove kertoi ajatuksiaan kuurosokeiden kommunikointivaikeuksista. Kuurojen viittomakieli on vaikeaa, jos ei näe. Kuurojen viittomakielellä on paljon mimiikkaa (= ilmeitä, eleitä jne.), jotka kertovat tunteista. Ove pohti, miten viittomamerkit voisi tehdä kuurosokeiden omassa vartalossa. Merkit on helpompi tunnistaa, kun liike on omassa vartalossa eikä ilmassa, joka vaatii näkemistä.

Pitää tutkia, voidaanko viittomakieltä lyhentää ja yksinkertaistaa kuurosokeita varten. Pitää myös tutkia ja koota pohjoismaissa yhteiset, samaa tarkoittavat viittomamerkit kirjaksi. Pohjoismaissa kuurosokeat voivat opetella yhteiset merkit ja keskustella keskenään.

Minunkin mielestäni on tärkeää tutkia ja kehittää

viittomakielen ja viittomamerkkien opetusta, samoin sormiaakkosten opettamista. Kuurosokeat tarvitsevat kommunikaatiomenetelmiä, jotka todella auttavat viestinnässä. Toivoisin, että kerhoissa jokainen opettelisi sormiaakkoset ja niiden viittomisen käteen. Sormiaakkosten avulla voivat eritavoin kuurosokeat henkilöt jutella tavallisista asioista.

Ruotsista oli kaksi henkilöä puhumassa Usher Syndroomasta. Toinen oli Borgit Friele. Hän on työssä Ruotsin vammaisinstituutissa. Borgit kertoi, miten Ruotsissa jaotellaan Usheria sairastavat kolmeen ryhmään. Hän ei hyväksy sanaa «kiikarinäkö» tai «putkinäkö». Oikea sana oli «tunnelinäkö», siis samanlaista kuin tunnelissa: vähän hämärää ja kapeaa. Kuurosokealle pitää opettaa, mikä on paras katseluetäisyys. Pitää istua riittävän kaukana/lähellä niin, että näkee tulkin huulion ja viittomat. Pitää tietää, miten valaistus vaikuttaa näkemiseen.

Christel Degsell on kuurojen koulun rehtori. Tapasin tämän herran Dronninglundissa Usher Syndrooma -kurssilla. Hän kertoi, miten tärkeää on selvittää lapselle ja nuorelle itselleen millainen sairaus Usher on. Tieto auttaa sopeutumaan muutoksiin. Muiden ihmisten pitää tietää toisen vammasta. Tietämättömyys on vaarallista. Moni kummalliselta tuntuva asia selviää, jos tietää, mistä se johtuu.

Kuulonäkövammaisen kuurojen luokassa jää jälkeen, jos hän ei tiedä näkövammastaan. Kuulonäkövammaan on pakko ottaa kantaa. Pallopeleihin ei voi osallistua. Tilalle on keksittävä muuta voimistelua

koulussa. On sattunut ikäviä asioita, kun lapsi ei tiedä omasta vammastaan. Muut kaverit saattavat olla julmia. Yksinäisyys on kova asia. Valitaan väärä ammatti, koetaan pettymyksiä, tulee mielenterveysongelmia.

Usheria sairastavat tietävät nämä asiat. Aikuiset voivat auttaa nuoria. Pitää järjestää nuorten ja aikuisten yhteisiä harrastuksia. Tukholmassa on nuorten ja aikuisten yhteisiä kokoontumisia. Ne ovat hyödyksi kaikille. Samalla tavalla vammaiset viihtyvät keskeään. Tutussa porukassa on turvallista olla.

Me suomalaiset olemme vähän pettyneitä konferenssin antiin. Me olemme näitä asioita miettineet jo kauan. Tietomme ovat hyvät. Yhdistyksen toiminta on osoittautunut tarpeelliseksi ja oikein suunnitelluksi. Meillä kuurosokeat saavat äänensä kuuluviin. Se otetaan aina huomioon. Kuntoutustyö ja aluesihteeritoiminta perustuvat tarkasti harkittuun suunnitteluun.

Eräänä päivänä kävimme retkellä Oslossa. Meille esiteltiin suuren suuri puisto. Siellä oli yli 500 patsasta. Ne oli veistänyt sama taiteilija. Kaiken oli maksanut Oslon kaupunki. Patsaat kertoivat ihmisen elämästä syntymästä kuolemaan, elämän jatkumisesta sukupolvesta toiseen, katkeamattomasti. Patsaista näkyivät ilot, surut, rakkaus, viha, kaikkia niitä tunteita, mitä ihminen kokee elämänsä aikana.

Puistosta lähdimme Holmenkollenille. Olimme todella korkealla. Minua huimasi, en uskaltanut katsoa kaiteen yli alas. Paikan nimi oli «Kuninkaan aitiö». Läksiäislahjana sain komean värikuvalehden kunin-

kaallisista. Sisällä oli julisteita kuninkaan perheestä.

Konferenssissa puhuttiin kaikenlaisia asioita. Yksi puheenaihe oli kuurosokeiden matkustaminen. Euroopassa kuurosokeat saavat matkustaa junissa tulkin kanssa yhdellä lipulla. Pohjoismaissa molemmilla on oltava oma lippu. Pitäisi saada aikaan sopimus, että pohjoismaissa voisi matkustaa tulkin kanssa yhdellä lipulla. Lisäksi pohjoismaissa pitää saada käyttää tulkkia samoin kuin omassa maassa. Muutamien ihmisten mielestä kuurosokeiden pitäisi päästä jäseniksi erilaisiin johtokuntiin, joissa päätetään kuurosokeiden asioista.

AJANKOHTAISTA

Lakkosakkoja nostetaan vuodenvaihteessa

Suomen hallitus saa lakkosakkojen korotusesityksen ehkä jo tänä syksynä. Korotusesityksen tekee työvoimaministeriön virkamiehet.

Työ on vielä kesken, sillä sakkojen tarkistusprosentista on erimielisyyttä.

Sakkoja maksetaan laittomista työtaistelusta. Sakkojen korotuksista sovittiin 1984. Silloinen Kalevi Sor-

san (sd) hallitus ajoi korotuksen läpi eduskunnassa. Korotukset saivat paljon kritiikkiä. Korotusta vaati Työnantajain Keskusliitto STK.

Korotus oli ensimmäinen lähes 30 vuoteen. Edellinen korotus tehtiin vuonna 1946. Vuonna 1984 määrättiin laki, että sakkoja on tarkistettava kolmen vuoden välein.

Työnantajat sanovat, että laittomat lakot vähenivät sakkojen korotuksen jälkeen. Vuonna 1984 oli Suomessa 1.678 työtaistelua. Vuonna 1985 määrä oli vain 839. Viime vuonna lakkoja oli 1.197. STK:n (= Suomen Työnantajain Keskusliitto) mukaan suurin osa lakoista on laittomia.

Vuodesta 1985 lähtien on suurin lakkosakko ollut 90.000 markkaa. Sitä ennen se oli 10.000 markkaa.

Mikä on lakko

Työriidat ovat osa jokapäiväistä elämää. Tavallisesti riidat sovitaan. Sovittelu (= sopiminen) ei etene miten sattuu. Asiat sovitaan määrätyssä järjestyksessä.

Aina ei sovittelu onnistu. Työriita johtaa lakkoon. Lakko on työtaistelu. Lakkoja on monenlaisia. Yksi jakotapa on järjestölakko ja korpilakko. Järjestölakot tenevät ammattiliiton sääntöjen mukaisessa järjestyksessä. Vastoin sääntöjä aloitetut lakot ovat korpilakkoja. Korpilakko on laiton lakko.

Työnantaja- ja työntekijäjärjestöt välttävät lakkoa. Ne haluavat pitää työrauhan, sillä lakosta kärsivät kaikki osapuolet.

Lähde: Helsingin Sanomat 26.9.87

Peijas, Vantaan suursairaala — rakennustyöt alkavat

Vantaalle rakennetaan sairaala vuosina 1987-1995. Peijas hoitaa Vantaan ja Keravan asukkaat. Vakavimmat tapaukset menevät Helsingin Yliopistolliseen keskussairaalaan.

Sairaala ja Vantaan terveysasema tulevat samoihin tiloihin. Ne rakennetaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisen vaiheen pitäisi olla valmis vuoden 1989 lopussa ja toisen 1995 lopussa. Silloin sairaalassa olisi noin 540 potilaspaiikkaa.

Jo nyt puhutaan myös sairaalan kolmannesta vaiheesta.

Peijaksen sairaala on Vantaan ja Keravan kuntainliiton hanke. Hankkeen suuruudesta kertoo se ihmismäärä, jota sairaala joskus palvelee. Tänäpäin heitä on 173.867 vuonna 2000 noin 193.000 Vertaukseksi mainitaan Lapin lääni. Sen asukasmäärä on 200.000.

Lähde: Helsingin Sanomat 20.9.87

Ensimmäinen Mika Waltari -kilpailu on päättynyt

Jyrki Tuulari voitti Mika Waltari -kilpailun pääpalkinnon. Palkintosumma oli 100.000 markkaa.

Mika Waltari -kilpailun tarkoitus on innostaa ja löytää uusia kirjallisia kykyjä Suomessa.

Kilpailuun tuli määräaikaan mennessä 781 käsikirjoitusta.

Palkintokirjat ilmestyvät marraskuussa. Voittajan, Jyrki Tuularin, romaanin nimi on «Musta».

Jyrki Tuulari on 28-vuotias psykologi. Hän on kotoisin Lapualta, Pohjanmaalta. Hän on perheellinen mies, vaimo ja kaksi lasta.

—«Mistä romaanisi «Musta» kertoo?»

—«Se kertoo miehestä, joka on rakastunut Dresdenissä. Hän ei toivu siitä kovin äkkiä. Mietin mitä tapahtuu silloin, kun ihmiset rakastuvat. Millaisia tuhon elementtejä siihen saattaa sisältyä.»

—«Mihin käytät palkintorahasi?»

—«Ensiksi ostan vaimolle kukkia, toiseksi ostan lapsille leluja ja kolmanneksi ostan itselleni kirjoituskoneen. Lopusta en teidä.»

Lähde: Helsingin Sanomat 19.9.87

Lukijan palsta

Lomamuistoja vuosien takaa

Kirjoittanut Leevi Haverinen

Näkevänä ollessani tein jo historiaan siirtyneet lomamatkani Kotkaan. Kahdeksan kertaa kävin Kotkassa sisareni luona kesäaikoina lomilla. Ensimmäinen kerta oli 1947 elo-syyskuun aikana. Nuo lomamatkat ovat muistissa vielä kuin eilinen päivä. Näitä käyntejä

olen nyt kuurosokeana ollessani usein ajatellut. Kotka on ihana kaupunki ja sen ympäristöalueet kauniit.

Siitä on kulunut jo 40 vuotta. Siihen aikaan oli kauniita taloryhmiä, katutaloja katujärjestelmän mukaan, oli iso tiilestä muurattu Rauhanlinna. Siellä olin monta yötä. Kävelin aina yksin kaupungin ympäristössä. Kävin myös kirkossa. Sisareni asui myöhemmin Tiutisissa. Menimme sinne merenlahden yli venheillä. He olivat vuokralaisina Tiutisissa. Sisareni mies oli sähkötekniikko ammatiltaan. Asuin heidän luonaan. Päivisin lähdin aina yksinkin maisemia katselemaan. Sisareni miehen vanhemmat asuivat silloin Rauhanlinnassa.

Kävin satamassa ja oli todella kauniita laivoja, kauppalaivastoa ja tavarankuljetusaluksia. Sisareni miehen sisarenmies oli silloin Kotkan satamaluotsina. Hän luotsasi laivat satamaan, sekä lähtevät että tulevat laivat. Meriluotsi Vilho Pohjola oli eräänä vuonna Haapasaarella. Hän asui siellä. Minä lähdin yksin postimoottoriveneellä Haapasaareen. Uskalsin silloin lähteä tuonne merelle, suureen meriaallokkoon. Sain silloin nähdä meren laajuuden. Oli laimea, iso aallokko. Tuo postin kuljetusmoottori oli vähän suurempi tavallista soutuvenettä. Sitten syyskuulla olin aina Pohjolan töissä. Hän kasvatti perunaa Kuutsalossa. Yhdessä otimme pellostä perunan, jonka he panivat talvisäilöön. Näin oli minulla hauskat loma-ajat.

Matkustin aina yöjunassa, Kouvolassa siirryin Kotkaan menevään junaan. Sain silloin nähdä tätä Suomea. Jos nyt en näekään, on todella entinen näkemä-

ni mielessä. Sitten siareni ja hänen miehensä ostivat tontin Karhulasta Mansikkapolun varrelta. 1940-luvun loppuvaiheilla. Rakensivat kauniin omakotitalon. Heillä ei ollut lapsia. Myös siellä kerkesin käydä monen kesänä. Karhulassa ajelin polkupyörällä ja kiertelin sen kokonaan. Sisareni mies on jo eläkkeellä. V. Pohjola siirtyi Haminaan eläkeikänsä viettämään. Sitte hänen päivänsä päättyivät äskettäin, menneinä vuosina. Minä sain myös käydä Porvoossa. Sieltä länteen päin maaseudulla asui vanhimman sisaren miehen äiti. Sain tutustua senkin seudun nähtävyyksiin. Se on kaunista asuttua aluetta. Maanviljelijöitäkin asui siellä.

RETKIMUISTELOT

Kirjoittanut Heikki Paatelainen

Kokoonnuimme Turun rautatieasemalle lauantai-illan kello 9.30. Junamatka kohti Tamperetta alkoi. Loppumatka maalta ja Humppilasta otimme mukaamme ryhmämeitä kuuluvia ystäviä.

Sää oli kaunis. Matka sujui mukavasti tarnoiden (kissa, puhua, keskustella). Tampereelle saavuimme kello 12. Tampereella joukkoomme liittyi Veikko Väisänen. Hän oli tullut linja-autolla Hyvinkäältä.

Matka jatkui linja-autolla Hervantaan. Silloin huomasimme yleisten kulkuneuvojen hankaluudet. Hain kalauksia riitti, kun mukana olivat makuupussit, matkalaukkuja ja monta kassia. Näkö- ja kuulonjäänteet eivät riittäneet vieraassa ympäristössä, ja tulkioppai-

oli vähän. Kulkuneuvon vaihto oli jonkin verran hankalaa, mutta hyvä yhteistyö auttoi selviytymään tilanteesta.

Palvelutalon väki otti meidät ystävällisesti vastaan. Lounaspöytä oli jo katettu. Tervetuloitovotusten ja hyvän ruoan jälkeen tutustuimme palvelutaloon sekä sisältä että ulkoa. Samalla saimme kauniit ja viihtyisät asunnot yöpymistä varten. Asunnoissa jääkaapit notkuivat ilta- ja aamupala-antimista.

Lauantai-iltana ja sunnuntaina aamupäivällä tapasimme palvelutalon asukkaita. He kertoivat kokemuksestaan palvelutaloasumisesta ja ammatinharjoittamisesta.

Sunnuntaina kello 12.00 lähdimme kotimatalle. Meitä saattelivat ystävälliset hyvän matkan -toivotukset.

Retkemme oli antoisa. Hyvän ryhmähengen vuoksi se oli mieleenpainuva viikonloppu ystävien ja yhteistyötovereiden seurassa.

Terveisin

Heikki Paatelainen

Tarinankertojan talossa eli kirjailijan luona kylässä

Kuulijakunta istuu hiljaisena ja kiinnostuneena. Kahvi höyryää kupeissa. Omenat, viinirypäleet ja tomaatit punoittavat pöydällä. Hellan nurkalla kohoaa

sämpylävuori. Olemme tuoneet sämpylät mukaanamme, mutta meillä ei ole nälkä.

— Olkaa hyvä ja ottakaa kahvia.

Emäntä liikahtaa hiukan ja huomaa samalla pesukoneen.

— Tämän asennuksessa oli pienoisia vaikeuksia. Asentaja tuli, kumartui pesukoneen yli ja sanoi polp, polp, polp. Tai siltä se kuulosti. Hän puhui Someron murretta jota oli aivan mahdotonta ymmärtää.

Enää ei vaikeuksia ole. Kirjailija on asunut perheensä kanssa Somerniemellä jo 12 vuotta. He viihtyvät siellä. Yhteistyö kyläläisten kanssa sujuu mukavasti. Kylän puuseppä kääntää heille venäjänkielistä tekstiä. Ranskalaiset käännökset he saavat eräältä koiranomistajalta. En kuule koiran rotua. Ehkä se on vinttikoiria. Ranskalaisethan pitävät vinttikoirista. Mutta ei sillä ole väliä. Iltapäivä on muuttunut eloisaksi tarinaksi. Haluan seurata mukana.

Uusia näkökulmia

— Historia ei ole sitä, miltä se näyttää, sanoo Kaari Utrio.

— Haluan löytää uusia tarkastelukulmia jo tuttuun tietoon.

Kirjailijan teokset ovat suosittuja. Ne viihdyttävät. Niitä saa lainastosta jonottaa. Siksi kirjallisuusarvosittelijat (= kriitikot) eivät pidä niitä taiteena.

— Viihdyttävä teksti ei voi olla hyvin kirjoitettua kriitikoiden mielestä.

— Kriitikot eivät hyväksy tekstinkäsittelykonetta-

kaan. He pelkäävät että luovuus häviää sitä näppäilemällä.

Yhdessä kiipeämme yläkertaan kirjailijakammioon eli työhuoneeseen. Se on pieni kuin linnunpesä ja vuorattu kirjoilla. Kaksi pöytää mahtuu sinne juuri ja juuri. Toisella pöydällä on tietysti tekstinkäsittelykone. Huoneen takaseinä on pelkkää lasia, vihreät lehdet peittävät ruutuja. Ikkunoiden keskeltä avautuu ovi parvekkeelle.

«Mielikuvituksen ovi on aina auki», se tuntuu sanovan.

Kaari Utrio seisoo hetken oviaukossa.

Hienoinen ilmavirta huojuttaa kukkien lehtiä. «Lintu sininen, nyt lähde lentäen. Jää tammen suojaan salaa ja varkain tänne palaa», laulelee Florinna-tyttö sadussa. Satu elää täällä. Kaari Utrio tekee työtä myös satukirjailija Kaarina Helakisan kanssa.

JATKUU

Luontopalsta

Hirvet suolammella

Hirvilehmä on tuonut vasansa suolammelle, sen rannalla kasvaa mehevää heinää.

Ne syövät itsensä kylläisiksi.

Mutta joka puolella surisee kiusallisia hirvikärpäsiä. Ne pistelevät ilkeästi. Onneksi niistä pääsee eroon kahlaamalla syväälle veteen. Ja samalla voi etsiä suuhunsa juuria, joita kasvaa vain suolla.

Uroshirvi on myös tullut lammelle. Se seisoo itseksensä matalassa rantavedessä, kuin omissa ajatuksissaan.

Vesi ei pelota hirviä. Aikuisina ne uskaltavat uida yli vuolaiden (= paljon virtaavaa vettä) jokien ja syvien järvien.

Juuri nyt hirvet ovat turvassa, mutta syksymmällä alkaa taas jahti (= metsästys). Silloin pyssyjen paukku ja koirien haukku saa hirvet törmäilemään säikkyin metsissä ja maanteilla.

Ilta-aurinko laskee. Kuovi huutaa suolla.

Hirvet kahlaavat rannalla ja vetäytyvät pienelle aukealle tiheän pensaikon keskelle nukkumaan.

Vesimyyrä pujottautuu kolostaan veteen ja lähtee uimaan. Sen jälkeen jää hitaasti levenevä vana.

(«Vuosi Metsässä», Tammi, Helsinki)

Ilmoitukset

Kehitysvamma-alan järjestöillä on tiedotuskampanja

Kampanja-aika on 4.-11.11.87. Kampanja toteutetaan Raha-automaattiyhdistyksen tuella. Kampanja aihe on kehitysvammaisten asuminen.

Kampanjan päähenkilö on kehitysvammaisen Susanna Koponen. Hän asuu Hyvinkäällä. Kampanja tunnus: «Susanna, kehitysvammaisen ja yksi meistä.» Kampanjaan liittyy juliste, lukujuliste ja tiedotte

Ne levitetään mm. kirjastoihin, terveyskeskuksiin ja muihin yleisiin tiloihin.

Kehitysvammaisten asumisesta tehdään samalla kysely.

Kirjeenvaihtoa

Olen lievästi näkövammaisen ja heikkokuuloinen 43-vuotias poikamies. Etsin tositarkoituksella naisystävän seuraa. Nimim. «Ikävä yksin»

Tuntosarven toimitus postittaa vastauksesi edelleen.

KIRJEENVAIHTO = KIRJOITTA KIRJEITÄ

On hauskaa kirjoittaa kirjeitä ystäville. Kirjeessä voi kertoa ajatuksistaan, tunteistaan ja päivän tapahtumista. Kirjeen avulla voi tutustua toisiin. Kirjeitä on hauska saada.

Nimipäiväonnittelut

Viikolla 42 nimipäivää viettävät: Aarre, Aarto, Taina, Tanja, Elsa, Else, Elsi, Helvi, Heta, Sirkka, Sirkku, Saini, Saana, Satu ja Säde.

Hyvää nimipäivää!